

ferventur tōni Monastici in Evangelii, in Epistolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in ceremoniis exhibeatur ab omnibus: Qui transgressus fuerit pro prima vice coheredat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus poenitentis subiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui possit dictum officium implere.

Idoniam erodiantur in litteris.

3. (c) Ideoque ordinamus, quod Patres Monasteriorum nostrae Congregationis, de consilio suorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiae, & cantu plano sollicite instrui faciant a doctis Monachis, si commode fieri potest: sin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monastica disciplina alienum sit, inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omnino doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, suos degenerare, ut huiusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugae (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque scripturarum speculationi efficacius intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostrae, haec etiam inter caetera scientiae gemma non desit, hac praesenti Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint lectiones saltem Theologiae moralis, vel sacrae scripturae, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia scholastica, & positiva, & Sacri Canonis.

In Monasteriis duodecim Monachorum nonnullis, in Formalibus vero quamplures instituantur disciplinae.

Designantur Monasteria Formalia.

5. Pro studiis formalibus deputamus in Provincia Siciliae Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanae, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Severini Neapolis, & Sanctissimae Trinitatis Cavae. In Provincia Romana Monasteria S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennae, S. Proculi Bononiae. In Provincia Veneta Monasteria S. Iustinae Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monasteria S. Joannis Parmae, Sancti Sixti Placentiae, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuae. In Provincia Hetrusca, Monasterium S. Mariae Florentinae, cuius quidem Provinciae, sicut etiam Liguria, & pariter aliarum Provinciarum Praelati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendis, & vestiendis illorum Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates in praedictis Monasteriis constituant Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, previo examine approbati fuerint, usque libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoscant: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus festis, nec praetermissa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari observantia) eos si opus fuerit, eximendo.

Ad ea nitere possunt Alumnos suos omnes Provinciae, propeis tamen expensis.

Quomodo erigendi Lectores, & quae eorum privilegia.

Eligunt Praefici scholasticum.

6. Pro Monachorum quoque studio vacationum diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Officialium eligatur, qui cuncta secundum Deum, & scholarium profectum ex-

quens pro viribus semper scholis adesse procurat.

7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia oeconomica, vel temporalia, etiam domestica assumi possit, nisi completo suae conversionis anno duodecimo.

Adolescentes vacent solis literis usque ad 14. annum a Conversione.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Otiositas inimica est animae, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione Divina: Ideoque hac dispositione (a) credimus utraque tempora ordinari, id est, ut a Pascha (b) usque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima usque ad horam pene quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi sextam (c) Lectioni vacent. Post sextam autem surgentes a mensa praesent in lectis suis cum omni silentio; aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporis mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad vesperam. Si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verum monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut, & Patres nostri, & Apostoli: omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes.

Designatur tempus lectionis Divinae, & operis manualis.

(a) A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimae usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur: facta autem primo signo Nonae horae disjungant se ab opere suo singuli: Et sint parati, dum secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem vacent lectionibus suis, aut Psalmis (e). In Quadragesima vero diebus a mane usque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadragesimae accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadragesimae dandi sunt. Ante omnia sane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumceant Monasterium horis, qui us vacant Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniantur Frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni: Et non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si, (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari subiaceat, taliter ut caeteri metum habeant: Neque Frater ad Fratrem jubetur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Eligatur Praefici lectionis, animadvertatur in eos, & consultatur infirmis.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. (a) Declaramus horum omnium dispositio.

Es remittitur ad subditio.

lectionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione disponat, ita ut Ecclesiae, & Populo satisfaciatur, atque Monachi, ultra quam par est, minime graventur.

Idest post Idus Octobris.

Post primam mensam concellatur hora una solati.

Hinc subsecutur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & postea dicitur Nona.

Comprehendatur Calendarum, & diebus jejuniis hora nona se recitiant.

Circa ortum solis dicitur Prima, & reliqua festalis diei.

Ita disponantur Horae, ut circa meridiem praecedant.

Diebus Sanctorum duplex Missa canetur.

Circa finem Missae pulsan- tur campanae pro Vesperis.

Quid agendum usque ad Completorium, seu horam 2, 3.

lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulo ante horam vigesimam tertiam.

De exercitio manuali.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo, & in Monasteriis majoribus, quinque ictibus pulsetur aliqua ex majoribus campanis Ecclesiae, & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum: & in principio cujuslibet exercitii, unusquisque genibus flexis, dicat Ave Maria, ut devotius opus perficiatur.

De privata Oratione, vel lectione.

De lectione tempore exercitii.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extense per congruum spatium.

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit pro spirituali aedificatione, legatur aliquid.

De Quadragesima observatione.

CAPUT XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimae debeat observationem habere: tamen, quia paucorum est ista virtus, ideo suademus (a) istis diebus Quadragesimae omni puritate vitam suam custodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus; Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiae operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, Orationes peculiare, ciborum, & potus abstinentiam, ut unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo, id est subtrahat corpori suo de Cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia quod sine permissione Patris spiritualis sit, praesumptioni reputabitur, & vanae gloriae, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Hoc praesertim tempore a vitiis se abstineant, & virtutes fecerint ex abbatis tamen licentia.

DECLARATIO.

Ibi: Istis diebus Quadragesima.

1. (a) Hanc Quadragesimam declaramus incipere, quoad abstinentiam huiusmodi, secunda feria post Quinquagesimam, ita ut feria secunda, & tertia ante Cineres abstinentia a Lacticiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Praelatis nostris inviolabiliter observetur. Qui contrafecisse fuerint convicti, Praelati integrum Psalterium recitent toties, quoties, caeteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus sequentibus.

Quadragesima incipiat a Quinquagesima sub certis poenis.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, ultra Psalmos Poenitentiales, Graduales, & officium Defunctorum, flagellatio, vulgo disciplina, quae a nostris fit omni tempore feria sexta, fiat tota Quadragesima, quarta, & sexta feria: in hebdomada vero Sancta, addatur etiam feria Quinta.

Frequentius se flagellis cedant.

Adventus omnino celebratur.

3. Similiter a prima Dominica Adventus in-

elusive incipimus abstinere a Lacticiis, & secunda teria jejuare usque ad festum Sanctissime Nativitatis Domini, Dominicis exceptis, ideo curent Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter observentur, & contra transgressores severissime animadvertant.

De Fratibus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via sunt.

CAPUT L.

Hi fratres ubique servent horas cogitatas pro laudibus Divinis.

Fratres qui omnino longe sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur cum tremore Divino (a), stententes genua. Similiter, qui in itinere directi sunt non eos perterreat hora constituta: sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: stententes genua.

1. (a) Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum est.

De Fratibus qui non satis longe proficiuntur.

CAPUT LI.

Hi foris non inducent sine licentia, sub excommunicationis pena.

Fratres, qui pro quovis responso proficiuntur, & ea die sperant reverti ad Monasterium, (a) non presumant foris manducare, etiam si a quovis rogentur nisi forte eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non presumant foris manducare.

Idem præcipitur sub alia pena.

1. (a) Declarando ordinamus, quod nullus nostre Congregationis, quantumcumque rogatus audeat manducare, aut pernoctare in Domibus Possessionis vel locis quibuslibet Sæcularium, nec in Civitatibus, aut in locis, in quibus habentur Monasteria, vel loca nostra, etiam si sit in itinere constitutus, absque licentia Abbatis, seu Superioris: Qui contra fecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monasterii.

CAPUT LII.

Oratorium sit dumtaxat dominus orationis.

Oratorium hoc sit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur (a). Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo: ut Frater, qui forte sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed si alter vult sibi forte secretius orare, simpliciter intret, & oret, non in clamorosa voce, sed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur expleto opere Dei remorari in Oratorio, sicut dictum est: ne alius impedimentum patiat.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei omnes cum summo silentio exeant.

Fit breviter nota pro omnibus.

Nisi qui remanere voluerint, ut orationi vacent.

cent, facimus tamen completo opere Dei, brevem morulam in Choro, ut omnes possint Deo satisfacere, si quid omiserint de Divino Officio.

2. Oratio autem mentalis singulis diebus per dimidiæ horæ spatium fiat in Choro immediate ante primam, nimirum congregatis Monachis, & signo dato a Superiore, qua expleta idem Superior faciat signum, & immediate dicatur Prima.

Et quoniam hisce temporibus laudabilis, ac devotissima inolevit consuetudo orandi per quadraginta horarum spatium ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Altari expositum, eandem nos quoque summa cum devotione pro viribus sequi justum est: Ideo in hebdomada Sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire in Ecclesiis Monasteriorum nostrorum, hanc orationem quadraginta horarum instituant, & exponant, in qua serventur caeremonie in Rituali Romano descriptæ.

4. Volumus item quod non solum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) sed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de observantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte Claustrii circa Capitulum a Prælato præscribenda, semper servetur silentium, nisi in dictis locis oporteat aliqua breviter loqui, & submissa voce.

De Hospitibus suscipiendis.

CAPUT LIII.

Omnes supervenientes hospites, tanquam Christum suscipiantur, quia ipse dicitur est: Hospes fui, & suscepistis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur: maxime tamen domesticis fidei, & peregrinis (b); Ut ergo nunciatus fuerit hospes, occurratur ei a Priore, vel a Fratibus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace. Quod pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter illusiones diabolicas. In ipsa autem Salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, sive discendentibus hospibus inclinatio capite, vel prostrato omni corpore, in terra, (c) Christus in eis adoretur, qui & suscipitur.

Suscepti autem hospites ducantur ad orationem, & postea sedeant cum eis Prior, aut cui jusserit ipse (d). Legatur coram hospite lex Divina, ut edificetur: & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Jejunium a Priore si agatur propter hospitem, nisi forte præcipuus sit ille dies jejunii, qui non possit violari. Fratres autem consuetudines Jejuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det (e): pedes hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lavet; quibus lotis hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. Pauperum autem, & Peregrinorum maxime susceptio, omni cura sollicitè exhibeatur, quia in ipsis magis Christus suscipitur. Nam divitum terror ipse sibi exigit honorem.

Coquina Abbatis, & Hospitem per se sit, ut in certis horis supervenientes hospites, qui nunquam defunt Monasterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum officium bene impleant. Quibus ut indigent, solatia administrentur, ut absque murmuratione serviant. Et iterum quando occu-

Item ante primam dimidiæ horam Orationis mentalis.

Exponatur etiam SS. Sacramentum in hebdomada S., vel præcedenti.

Ubique servetur silentium.

Recipiendi sunt Hospites cum honore, charitate, & humilitate.

De eorum mensa, & pedum lotione.

Item de Coquina, & Coquis, Cellis, & Cellario.

cupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in operâ: Et non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii illa sit consideratio, ut quando indigent, solatia accommodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam hospitum habeat assignatam Frater cujus animam timor Dei possideat, ubi sint lecti strati sufficienter, & Domus Dei a Sapientibus sapienter administretur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus societur, neque colloquatur: sed si obviaverint, aut viderint, salutatus humiliter, ut dictum est, & petita benedictione pertranseat, dicens sibi, non licere colloqui cum hospite.

DECLARATIO.

Ibi: supervenientes omnes hospites.

1. (a) Et si modernis temporibus frequentia hospitum difficultatem gerat adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ præscribit: habita tamen discretionem, & temporum, & Personarum considerationem, facile, saltem utiliora implebuntur.

Ibi: ubi nunciatus fuerit Hospes.

(b) Ostiarius viso Hospite juxta qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monasterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione personæ, vel per seipsum, vel per unum ex Superioribus, aut Ostiarios, seu curam hospitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis osculum ea submissione, & reverentia, quam dignitati personæ convenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodius fieri, sit Sacellum, quoad fieri potest, juxta portam Monasterii, quoad orationem hujusmodi Hospites introducantur.

Ibi: Adoretur Christus.

(c) Mente scilicet orando; Et quia consuetudo omnium pene Religiosorum est, quando occurrunt Hospiti, prius illum recipere in osculo Pacis, postmodum ducere ad orationem; & idem inhumanum duci posset (præsertim si notus est) in primo occurru non exhibere ei osculum prædictum. Propterea censuimus non discedere nos a Regulæ præscripto si in principio osculum obtulerimus; præmissa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationem, vel Dei laudem pertineat, & hospitem familia proferre fecerimus: Puta, Deo gratias: Benedicimus Deus, & alia hujusmodi, dummodo postea ad orationem ducatur Hospes.

4. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religiosis, & devotis personis exhibemus. Si vero ob multitudinem aliquando ita integre hujusmodi caeremonie fieri non poterunt, fiant animo, & mente, aliter servetur Regula.

Ibi: legatur coram hospite Lex Divina.

5. (d) Maxime laudamus hoc fieri, si commode possit, & tempus hoc permiserit: ut dum refectio paratur, aliquid Hospiti spirituale dicatur, habito respectu ad personæ qualitatem. At saltem non omittatur: quia ad Mensam Hospiti legatur aliquid juxta conditionem personæ, ut edificetur.

Ibi: Pedes Hospitibus etc.

6. (e) Hæc solemnitas ablutio pedum præcipue exhibetur iis, qui conversionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt. Aliquando iis etiam qui devotionis gratia longo itinere Monasteria nostra visitant, aut honestis causis, sicut Patribus Monasterii, visum fuerit.

7. Laudamus etiam hanc ablutionem fieri maxime Personis, unde magis edificatio sequi possit, & augmentum devotionis erga Religionem.

8. Ipsa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum sicut decet, Prælati, & in ejus absentia Prior Claustralis genibus flexis ante Hospitem, pedes ejus lavet, quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejusdem loci, incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo versu, cæteri divisis choris, genuflexi versus Hospitem, eundem versum cantando, respondeant, quem etiam post singulos versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum vero Superior ambos pedes laverit, tergat primo pedem sinistrum, deinde dexterum, quem tersum cooperiat linteo, excepta suprema parte, quam ipse primo osculetur: Et sic successive Monachi omnes hospiti pedem osculentur, incipiendo a Superiore, & subsequendo per ordinem utriusque chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes Hospitis, cum ibi ejus causa assistant.

9. Completa deosculatione, calcatisque pedibus Hospitis, Superior statim surgat, & omisso a Monachis cantu incipiat versum: Suscepimus Deus etc. Resp. In medio templi tui. Pater noster, secreto Vers. Et ne nos inducas etc. Resp. Sed libera nos etc. Versus: Subtequm fac servorum tuum. Resp. Deus meus sperantem in te. Vers. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. Resp. Et de Sion tuere eum. Vers. Esto ei Domine turris fortitudinis. Resp. A facie inimici. Vers. Nihil proficiat etc. Resp. Et filius etc. Vers. Domine non secundum etc. Resp. Neque secundum etc. Actiones nostras quesumus Domine etc. Oratio Famulorum tuorum etc. Oratio Intercessio nos quesumus Domine Beati Patris nostri Benedicti etc.

10. Postea mandet fieri brevem orationem pro Hospite, & tacto signo, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam Hospitum, si quos retinere voluerit Prælati pro obsequio Hospitis) pergant cum silentio ad Cellas suas.

11. Cæteris autem Hospitibus, maxime, qui de longe venerint, vel qui alias in Monasterio non fuerint hospitati, ab habentibus hospitum curam, pedes laventur.

12. Quod si multitudo non sineret ablutionem fieri, aut alia causa urgentior impediret, faciant, quod possunt, scientes se multum retributionem a Domino recepturos, si juxta Regulam fecerint, & e contrario penam si ex negligentia id omiserint.

13. Monachis autem nostris quavis de causa per Monasteria nostra transeuntibus, ut disciplina Regularis quantum fieri potest, ubique servetur, ordinamus, quod post duas in Hospitio refectioes, communem vitam sequi debeant; Divinisque intersint Officiis, & Capitulo culparum, haud secus, ac si ibi Conventuales essent nisi forte sint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati, quod Prælatorum discretionem relinquitur.

14. Si qui vero legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio commorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterint, non possint Monasterium illud aliquid petere pro expensis cibariis; Si autem ob Infirmam, ser-

Quomodo faciunda dicta ablutio.

Itæ quod præstandum post eam.

Aliquando ea peragatur ab alio, quam ab Abbate.

Imo, & profusus omittitur.

Quid servandum cum Monachis transseuntibus.

Item cum legitime impeditis.

ser-

servetur, quod statutum est in Cap. 26. num. 7. Si vero ob negotia, quis moram trahere coactus fuerit, Prælati inter se componant in omnibus cum mansuetudine, & discretionem, habita ratione personæ, loci, temporis, & negotii.

In mensam at tentatur conditio hospitum.

15. In suscipiendis autem hospitibus prohibeant Prælati vanos apparatus, in ornandis scilicet cubiculis, aut mensis, aut huiusmodi maxima cum pretiosi temporis iactura, & forsitan nulla cum ædificatione, nisi forte hospitis suscipiendi Dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac Domestici, ducantur majori cum familiaritate ad refectonem ordinariam in Refectorio cum Conventu.

Quod præstare debeat Monachi hospites.

16. Monachi vero nostri hospites in Divinis Officiis poterunt secum illius Monasterii Conventualibus conformare. Qui non mittantur a Prælati suis ad alia Monasteria juxta Regulam sine literis Commendatiis, conferantque cum illius Monasterii Superiore negotia, quorum causa illuc advenerint, & sub illius obedientia sint, & correctione.

17. Caveant autem, ne diebus festis negotia pertractent, aut equitent, nisi maxima urgente necessitate. Et modeste (ut decet Religiosos) se habeant in Hospitiis secularium, ne ipsos scandalum præbeant. Et contentiones omnino devitent.

Nullus secularis longo tempore habeat in Monasterio sine licentia Capituli generalis, vel Regimini.

18. Et ne conversatione secularium hominum, pacem, & quietem Fratrum nostrorum perturbari contingat: Statuimus, quod nullus secularis (cujuscumque status, aut conditionis existat, etiam si aliqua cognatione, & affinitate alicui ex nostris Monachis fuerit conjunctus) ad habitandum longo tempore in Monasteriis nostris, ut secularis suscipiatur, etiam sub prætextu cujuscumque donationis, Testamenti, Legati, vel alia quavis occasione, commodi temporalis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regimini, quod tamen non intelligimus, de factoribus, Procuratoribus, & aliis famulis secularibus Monasteriorum nostrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias suscipere.

CAPUT LIV.

Monachi nihil dent, vel accipiant sine licentia Abbatis sub certa pena.

Nullatenus licet Monacho, nec a Parentibus suis, nec a quoquam hominum, nec sibi invicem (b) literas, aut Eulogias, vel (a) quælibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam a Parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non presumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contrifetur Frater, cui forte directum fuerat, ut non detur occasio Diabolo. Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ regulari subiacet.

DECLARATIO.

Ibi: qualibet munuscula.

Confirmatur Regule capit.

1. (a) Quia ex huiusmodi munerum largitione, & receptione tanquam proprietatis incitamento, sepe inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus: Qui cum nihil habere possint, munera tamen accipere, & dare

non metuunt. Ideo mandamus nostræ Congregationis Fratribus, quod sibi invicem nullatenus dent munuscula juxta Regulam, nec etiam ab aliis quibuscumque, aut aliqua unde sibi directa accipiant sine Prælati speciali licentia.

2. Sed nec ipsi Abbates Fratribus aliorum Monasteriorum munuscula mittant, nisi forte a Prælati dictorum Fratrum fuerint requisiti.

Extenditur quod modo ad Abbates.

Ibi: Literas.

3. Si qua utili, & honesta causa volunt nostri literas scribere, obtenta prius a Superiore licentia, scribant; deinde literas apertas deferant Prælati, ab ipsis omnino legendas, & subscribendas. Et similiter, qui literas recipiunt, antequam eas legant, teneantur clausas Prælati suo præsentare, quas volumus omnino, & jubemus, ut a Prælati, vel Superiore legantur: Et si eis videbitur, illis quibus directæ sunt, reddant: cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omnino esse subiectos.

Qua ratione mittere valeant, & accipere literas, etiam Abbates Titulares.

4. Nisi forte Congregationis Sigillo Pax essent signatæ, has enim nec a Prælati, nec a Convisitatores, nec a P. Præsidente, nec a quovis alio aperiri permittimus, nisi ab iis dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto casu urgentissimæ necessitatis. Qui autem contra fecerit, si fuerit Præsidentis, vel Convisitator, aut Prælati tribus primis feriis sequentibus jejunet in pane, & aqua secreto; si vero aliquis ex Monachis fuerit, jejunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio. Nec ab aliquo dispensari possit, nisi in causa gravissimæ infirmitatis.

Excipiuntur literæ sigilla Congregationis ab Abbate, sub certis penis.

5. Sub eadem quoque pena districtè prohibemus, quod nemo literas P. Præsidenti, Diffinitoribus, aut Visitatori cuilibet, vel Regimini intra annum directas, nisi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si quis de huiusmodi culpa convictus fuerit, quidem literæ fuerint munitæ Sigillo Pax ultra prædictam penam stet degradatus per mensem. Quod si Prælati fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & jejunet ter in pane, & aqua secreto; si autem non fuerint munitæ Sigillo Pax, stet degradatus per quindecim dies, & si Prælati fuerit, dicat Psalms poenitentiales, & jejunet, ut supra.

Item literæ missæ ad superiores majores.

6. Eisdem quoque penis Prælatos, & nostros quoscumque, qui literas etiam privatis sigillis munitas, vel cuicumque directas interciperent, seu aperire præsumpserint, subjacere decernimus: Servatis tamen, quæ in præcedenti num. 3. statuuntur de literis, quas scribunt, & recipiunt Fratres.

Necnon illæ exterratum personarum.

7. Præter casus prædictos, illi qui sine licentia Prælati, seu scripserint, seu literas ad se directas legerint, quoties contravererint toties jejunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter dispensari possint.

Poenæ pro Fratribus 3, 4.

8. Mandamus autem Visitatoribus, ut hanc ordinationem servent, & Prælati observare faciant.

9. Quicumque vero ex nostra Congregatione, etiam si fuerint ostiarii, vel hospites deferentes literas, vel munuscula, Prælati ea statim præsentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Contra facientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

Prædicta omnia deferantur statim ad Abbatem, sub certis penis.

D.

De vestimentis, & calcamentis Fratrum.

CAPUT LV.

Assignantur omnia juxta qualitatē loci, & temporis.

De eorum numero, qualitate, & usu.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, ubi habitant, vel acrum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus amplius indiget; in calidis vero minus. Hæc ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus Monachis per singulos cucullam, & tunicam. Cucullam in hieme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapularem propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas. (c) De quarum rerum omnium colore, & altitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia, qua degunt, aut (b) quod vilius comparari potest.

Abbas autem (c) de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata. Accipientes nova, vetera semper reddant in præsentem, reponenda in Vestiaro propter Pauperes. Sufficit enim Monacho (d) duas tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipsas res. Jam quod supra fuerit, superfluum est, & amputari debet, & Pedules, & quodcumque est vetustum, reddant, dum accipiunt novum. Femoralia ii, qui diriguntur in via de vestiaro accipiant, qui revertentes loca ibi resituant. Et Cucullæ, & Tunice si aliquantulum iis, quos habere soliti sunt modice meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de vestiaro, & revertentes resituant.

Nihil habeat, quod ab Abbate non acciperit, qui necessaria omnia suppetare debet.

Stramenta autem lectorum sufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale (e); Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda sunt, propter opus peculiare, ne inveniantur. Et si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non accepit, gravissimæ disciplinæ subiacet, Et ut hoc vitium peculiare radicibus amputetur dentur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Culcellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabula, ut omnia auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actum Apostolorum: Quia dabatur singulis, prout cuique opus erat, ita ergo, & Abbas consideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

Exterius utitur colore nigro.

1. (a) Propter hanc causam in statu Monastico variis inolevit mos, & vestium color; Nos autem utimur colore nigro, B. P. Benedictum festantes, qui nigro usus est colore.

2. Idcirco ordinamus, quod omnes Congregationis nostræ Monachi uniformiter eadem qualitate, nigrorum pannorum, quoad fieri poterit, vestiantur: Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & Manicis, quæ omnino debent esse nigri coloris.

Interioris vero nigro, vel albo, ferrugineo, vel subalbo.

3. De aliis vestimentis interioribus statuimus, quod sint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel subalba, nec ullus alio colore utatur omnino in quovis vestium genere etiam si occultissime deferri possent. Caligas autem, seu Tibialia, & Pedules albi volumus esse coloris. Et in prædi-

ctis vestibus servetur eadem penitus æqualis, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant insuper omnes a Cingulis fericis, sed omnino utantur Cingulis ex corio confectis.

Caligæ, & pedules sint albi, & Cinguli ex corio.

4. Eadem etiam uniformitas servetur in Tonfura; itaut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis nostræ consuetudinem radantur, vel saltem, qui habet aliquam infirmitatem de licentia sui Prælati; ita cutatenus Capillos sibi tondere faciat, ut rasus omnino appareat, studeatque Barbam, & caput æque tonderi, Qui contra fecerit gravibus poenis afficiatur.

De Tonfura, & Barba.

Ibi: Quod vilius comparari potest.

5. (b) Diligenter attendatur hæc particula Regula; Nam cum dicit (quod vilius) omnem pretiositatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro vestibus, sed pro omnibus rebus, quibus tum ad necessitatem, tum ad corporis commodum utimur, est accipiendum.

Veretur pretiositas.

6. Ideo tam salubribus Regulae monitis adherentes, inviolabiliter statuimus, ut omnes de Congregatione nostra, tam Prælati, quam alii diligenter advertant, quod in pretio, aut usu equorum, scandalo, aut admirationi non sint secularibus, alisque quibuscumque personis.

In equis.

7. Ephippia etiam, phaleræque eorumdem, juxta Clementinam, Ne in agro, non sint, nisi quantum necessitas exposcit, aliquo ornamento munita, In vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & superfluitas: Pallia vero sint de rascia, vel de panno secundum consuetudinem Congregationis nostræ, non laicorum more exornata, sed quæ secundum Regulam vilis, & utilius comparari possunt. Pilei quoque sint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint priventur illis, & puniantur.

In vehiculis.

In palliis.

In pileis.

8. Vitetur curiositas, & pretiositas in Culcellis, Tabulis, Calcaribus, Ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: Considerato quod Regula Monachum monet, qualibet utilitate, & extremitate esse contentum.

Et ceteris rebus.

9. Ordinamus autem Prælati, quatenus visa indigentia cujusque Monachi, vel Commissi, ex Inventario (de quo infra num. 18.) determinant cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ vestimenta singulis danda erunt, ea que in libris vestiarum descripta, curent quamprimum dari consueta, & perfecta, non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu necessitatis.

Prælati necessaria ipsi tribuant, non pecunias.

Ibi: De Mensura.

10. (c) In mensura vestium servetur consuetudo nostra non de parva, sed de notabili differentia curantes.

De longitudine, & latitudine.

11. Itaque Cucullæ sint longæ uno digito a terra, earumque Manicæ longæ ultra manum extensam per dimidium Brachii, largæ vero per tres quartas cum dimidio.

Cuculli.

12. Tunice vero sint tales, & juxta Clementinam circumquaque clausæ: Manicæ Tunicarum, ita largæ, ut possint capere pugillum: Tunice vero lance per unam quartam a terra protendantur.

Tunica, & Tunice.

13. Scapularia Monachorum sint ejusdem longitudinis, ac Tunica, lataque secundum latitudinem rasciæ. Scapularia Novitiorum sint stricta, & breviora, itaut non protendantur ultra genua.

Scapularis.

14. De capitiis autem ordinamus, quod in quo-

Capitiis.

Tunicæ & Pallii Commisforum.

De eorumdem vestium colore.

Reddunt vetera pro novis acceptis penitus.

Singulis annis Prælatos de fabrica vestium Inventariorum, eisque expensas sum intelligentiam.

Prælati ter vel quatuor in anno inquirant, an in Cellis sit aliquod ornamentum, vel aliquid necessarium desit.

Interdicuntur Camisæ lineæ, non vero lineæ panni super lectum, scilicet tabulis, & scabelum.

Quibus cum comedere debet.

quolibet Monasterio habeatur forma a Capitulo constituta, quam omnes sequantur.

15. Tunice Commisforum sint aliquantulum super collum pedis: Et similiter Pallia, quæ circumclusa sint a lateribus tantum aperta, ut brachia possint extrahere.

16. Color Vestium extrinsecarum Commisforum sit berretinus, seu subniger semper, & uniformis quantum haberi possit. Vestes autem interiores sint albi, vel nigricantis coloris: Pallia quoque ipsorum, & tunice sint ad arbitrium Prælati ex panno, aut ex rascia.

17. Omnes porro accipientes nova intra octo dies, lota, & munda, omnino restituant vetera, secundum Regulam: Contra facientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant semel in pane, & aqua in Refectorio, atque priventur rebus novis, quousque restituant vetera.

18. (d) Ordinamus, quod singulis annis post regressum Prælati a Capitulo omnes conficiant Inventarium Vestium quarumcumque, quas habent: apposita qualitate, an veteres, vel novæ sint: Ibi quoque subscribant, quibus vestibus indigent; Scriptumque hoc Prælato consignent, qui uniuscujusque indigentia considerata, omnibus rationabiliter provideat: Ita ut superflua amputentur, & necessaria aliunde, qua decet charitate subministrantur; Servato in omnibus vestium generibus, tali moderamine, ut neque ob luxum, scandali præbeat occasio, neque ob fordes, aut nimiam lacerationem, Monastica gravitas in contemptum deveniat.

19. (e) Pro observantia hujus Textus Prælati omnino non permittant ornamenta circa lectisternia, & parietes, in Cellis Monachorum, & præsertim picturas profanas, Specula, Scrinia, etiam, & Horologia magni valoris, aliaque hujusmodi superflua, & pretiosa Monastica paupertati contraria. Visitent autem prædictas Cellas scrupulose, aut visitari faciant ter, vel quater in anno. Et si quid ibi superfluum, aut Religioso statui non conveniens, vel quod ipsi non concesserint, inveniant, auferri omnino faciant, & in Monasterii commodum convertant, ac in super salutare poenitentias iis, qui sic deliquerint, imponant. E contra, si quid necessarium ibi deesse repperint, omnino cum omni charitate provideant, & largiantur: Æque enim necessitati subveniendum est, ac superfluitati non indulgendum; ut omnis proprietatis radices, & necessitatis excusationes amputentur.

20. Et cum Monachis usus lineorum interdicitur, lineis uti camisis penitus inhibemus, nisi ex legitima causa, Medicorum consilio, & Prælati Judicio probanda oporteat dispensari; super quo ipsorum Prælatorum conscientiam oneramus. Permittimus tamen super sagum, aut Mattam pannis lineis uti, qui possint removeri, & ablui, propter munditiam.

21. Licet etiam super scdilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, sive laneum: qui tamen prohibetur circa lectisternia, aut a parietibus pendens.

De Mensa Abbatis.

CAPUT LVI. Mensa Abbatis cum hospitibus, & Pere-

grinis sit semper (a) Quoties tamen minus sunt Hospites, quos vult de Fratribus vocare, in ipsius sit potestate. Seniorum autem unum aut duos semper cum Fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: quoties minus sunt Hospites, quos vult. (a) Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, ut supra ad Cap. 2.

De Artificibus Monasterii.

CAPUT LVII.

(a) Artifices si sunt in Monasterio cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes: si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquod conferre Monasterio: hic talis evellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat nisi forte humiliato ei iterum Abbas jubeat. Si quid vero ex operibus Artificum vendandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananias, & Saphira, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint, in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non furripiat avaritiæ malum; sed semper aliquantulum vilius detur, quam a Sæcularibus datur: ut in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

(a) Hortamur Prælatos, ne facile exament suos subditos propter eorum Artes a Divino officio, a communibus exercitiis, & aliorum observantia, nisi animæ, vel corporis salutis, necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserint necessitas, ob quam sic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monasterio exercita, vendatur sine Prælati licentia.

1. Illicite autem negotiationes utpote magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod si quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato suo, vel Visitatoribus in actu Visitacionis (servatis, quæ supra de Proprietariis Cap. 33. num. 10. statuuntur) convictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit hujusmodi negotiationes, si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali, si excessus id exigat, deponatur: Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depositionem detrudantur in Carcerem, in quo maxime retinendi sunt Monachi, & Commissi de hujusmodi vitio convicti; non liberandi, nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasteriis eorum Professionis eo ipso applicata censentur.

2. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova sua opera, vel alterius, nisi prius obtenta licentia a Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præscripto Sacri Concilii Tridentini, aliarumque Apostolicarum Constitutionum, Qui contraverit carceri mancipetur,

Artifices fratres non se extollant, & eorum opera a fide digno, & mi ori pretio vendantur.

Curant, ne artium exercitio divino.

Illicite negotiationis omnino interdicitur sub gravissimis poenis.

Nemo audeat, opera nova edere vel libros intraducere sine licentia sub certis poenis.

tur; ulterius pro delicti qualitate gravius puniendus. Nec audeat quisquam novos libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatis, quem volumus, ut omnino hujusmodi libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contra facientes, graviter puniantur, ipsique libris priventur.

De Disciplina suscipiendorum Fratrum.

CAPUT LVIII.

(a) Noviter veniens quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus: sed sicut ait Apostolus: probate Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus (b) post quatuor, aut quinque dies visus fuerit patienter portare, & persistere petitioni suæ; annuat ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus. Postea sit in Cella Novitiorum, ubi medietur, & manducet, & dormiat. Et senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, & qui super eum omnino curiose intendat, & sollicitus sit, si vere Deum querat, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aspera per quæ iter ad Deum. Et si promissit de stabilitate suæ perseverantia, post duorum mensium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce lex sub qua militare vis: Si potes observare, ingredere: Si vero non potes (c) liber discede. Si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum relegatur ei Regula, ut sciat ad quod ingreditur. Et si adhuc stat post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem regula. Et si habita secum deliberatione, promiserit se omnia custodire, & cuncta sibi imperata servare, tunc (d) suscipiatur in Congregatione. Sciens lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio: Nec collum excutere de subjugata Regulæ, quam sub tam morosa deliberatione licuit ei reculare, aut suscipere.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, & si aliquando aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua (e) faciat petitionem, ad nomen Sanctorum, quorum reliquæ ibi sunt, & Abbatis præsentis: Quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit literas, alter ab eo rogatus scribat. Et ille Novitius signum faciat, & manu sua eam super Altare ponat. Quam dum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis Congregatio tertio respondeat, adjunctes Gloria Patri &c. Tunc ipse Frater Novitius prosteratur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec propterea corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in Oratorio exatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta,

Quomodo post aliquos dies admittendi sint ad Novitiatum, & in eo per integrum annum probandi Novitii.

Item qua ratione Professionem emittant.

Antequam rebus omnibus renuncient, & propriis vestibus exantur, quæ tamen semper servari debent.

quibus exutus est, reponantur in Vestuario conservanda, ut si aliquando, suadente Diabolo confenserit, ut egrediat de Monasterio (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii, projiciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio referretur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

1. (a) Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad ingressum Religionis sine consensu majoris partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen servatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliisque qualitatibus Novitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postularerint recipi.

2. Si qui autem Novitii prædictis omnibus non observatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur, & Prælati, qui eos susceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea advertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, strabones, illegitimi, aut aliquo corporali defectu vitiati ad probationem suscipi peterent, non prius suscipiantur, quam univervo Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint proposti, & ab eis acceptati, ne postmodum professionis tempore tale ejus vitium objici. De cætero non vestiantur ullo modo, nisi qui (preter alia requisita in Decretis Clementis VIII.) linguam latinam calleant, sintque idonei ad Studia Superiorum facultatum.

3. Pro Novitiorum vero receptione ad probationem, professionemque emittendam deputamus infra scripta Monasteria, in quibus exacta observantia viget, videlicet. In Provincia Sicilia Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messane, S. Nicolai Catane, & S. Mariæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana Monasteria S. Benedicti Montis Cassini, Sancti Severini Neapolis, SS. Trinitatis Cavæ, S. Angeli de Caveoso, S. Laurentii de Averfa. In Provincia Romana, Monasteria S. Petri Perusii, Sanctæ Scholasticæ Sublaci, S. Vitalis Ravennæ, Sancti Benedicti Ferrarie, S. Mariæ Cesenæ, S. Proculi Bononie. In Provincia Hetrusca Monasteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Arretii, Sancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monasteria S. Benedicti de Padolirone, S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Petri in Glassate, S. Simpliciani Mediolani, S. Salvatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monasteria S. Georgii Venetiarum, S. Justinæ Patavii, S. Mariæ Pratalex, & S. Faustini de Brixia. In quibus tantummodo præfatis Monasteriis Novitiatu fieri, & aliorum Monasteriorum nomine Novitios ad probationem, professionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Novitii alendi, ac vestiendi erunt sumptibus, & expensis illorum Monasteriorum quorum nomine professionem emittent. Emissa autem eorum professione convenient Prælati inter se, vel de Cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi: Post quatuor, aut quinque dies.

4. (b) Novitius antequam detur ei habitus

Non recipiantur sine consensu Seniorum, & examine qualitatibus, sub gravi poena.

Alios admittant si sijciantur.

Recipi queant corpore vitiati.

Assignantur Monasteria pro probatione, & professione Novitiorum.

Novitiorum autem, aut etiam professionem expensis subiacent eorum Monasteria.

Mancant quatuor, aut quinque dies sine religiosis vestibus.

De locumense, & Dormitionis.

De Novitiis egressis, vel eieciis.

Que peragendi post eorum receptionem.

Item que ante eam requirantur.

Quomodo Capitulum pro Novitiorum receptione institui debeat.

Per aliquod tempus ante

bitus Novitialis, stet per quindecim dies cum suis vestibus secularibus, ut interim possint ejus mores considerari ab omnibus: quibus diebus stet in Cella sub cura Magistri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

5. (c) A Regula prescripto censemus in hoc nos non recedere. si Novitii juxta hodiernam consuetudinem comedant in Refectorio communi, sed in Mensa distincta a ceteris, ubi commode videri possint, & dormiant in Dormitorio Novitiatu.

Ibi: Liber discede.

6. (d) Qui Novitius, si discesserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Praelati, a quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, sive Regiminis licentia: & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis est rejectus a Coenobio, ultra in Monasterio permanere non permittatur.

8. Determinata itaque per Praelatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterii, allantibus Monachis, ut dictum est in cap. 55. de hospitibus suscipiendis, & induantur vestimentis Regularibus. Sequenti mane ad Missam statim post Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit communio Generalis, ad Altare majus ab ipso Abbate detur ei habitus Novitialis, palliolum, videlicet, & scapulare breve.

Ibi: suscipiatur in Congregatione.

9. (e) Prævis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu visitationis examine, ac etiam Magistri Novitiorum, fidei relatione de profectu, ceterisque Novitii qualitatibus, ut quantum ipse ad Religionem si aptus conjici possit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, si recipi debeat) majori partis Seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc casu, quatuor adminus vocentur, supplendo ex maturioribus, sive Titularibus, si hujusmodi numerus deesset, nec tamen habita licentia, & consensu præfatis recipiatur, nisi duæ ex tribus partibus Conventus consentiant, secundum privilegia nostra.

10. Hoc stricte mandantes, ut nullus ea, que in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maxime scandalum generare possent) ipsi, aut aliis audeat revelare: si quis vero contra fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & graviter puniatur.

11. Et ut libentius, & cum pacis conservatione omnia procedant, volumus, quod si fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Consanguineus usque ad tertium gradum exclusive, etiam si ipsius Monasterii Prælatu fuerit, tempore ejusmodi discussionis a Capitulo exeat, ut libentius alii quid de ipso Novitio sentiant, loqui possint. In præstando autem suffragio, sicut & ceteri, Capitulo interfint.

12. Eadem quoque ratione idem de Magistro Novitiorum censemus, ut videlicet exposita relatione Superioribus exeat, sicuti etiam a Capitulo, quando de Novitio tractabitur: reversurus ad vota secreta, ut utrobique suffragium suum ferat.

13. Et ut Novitii per solemnem professionem Divino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam

vocationem pertinent, sedulo instruantur, districte ordinamus, ut durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediate post susceptum habitum, spiritualibus tantum exercitiis, aliisque Regularibus disciplinis, Canticis Monasticis, & Cæremoniis addiscendis, ac etiam vilibus servitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assidue exerceantur.

Ibi: faciat petitionem.

14. (f) Forma professionis, seu petitionis erit hæc videlicet: In Nomine Dni Nostri Jesu Christi Amen. Anno a Nativitate ejusdem 16... die N. Mensis N. Ego D. N. de N. promitto stabilitatem meam, & Conversionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo, & omnibus Sanctis quorum Reliquie habentur in hoc Monasterio S. N. de N. in præsentia Rmi P. D. N. a N. ejusdem Monasterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejusdem Monasterii sub Congregatione Casinensi, ad cujus rei fidem hæc petitionem manu propria scripsi die, qua supra. Et pro subscriptione Crucem calamo exarat in Cartula petitionis super Altare.

15. Deinde post orationes, vestium benedictionem, ac susceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & ceteras Regulæ, & Congregationis consuetas solemnitates, recipiatur ab omnibus stantibus ad osculum pacis.

16. Declaramus etiam, & firmiter statuimus Commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censerit, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno a Magistro Novitiorum, tam circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quam de spiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate instrui debere. Qui nostris Privilegiis inscripti, & specialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, sicut ceteri Monachi plenissime gaudent, donec in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in Privilegio Eugenii IV.

17. Et ut tranquillioribus animis propositi sui Dno exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maxime inservire noscuntur, operam ferventius impendant: omnium bonorum, tam spiritualium, quam temporalium, que in nostra Congregatione fiunt, & fiunt in posterum, ipsos Commissos tanquam nostros Fratres participes esse decernimus. Provideatur etiam eorum necessitatibus tam spiritualibus, quam temporalibus omni charitate, & sollicitudine, sicutque Orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consuetum est fieri pro Monachis.

18. Qui Commissi post completum annum probationis, & non ante, quando Prælatu cum Senioribus suis visum fuerit, ac concordati consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, ultra votum Prælati esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, si Superiores non venerint (dummodo ætatis suæ annum vigesimum primum expleverint) prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum jussu Clementis VIII. editis, ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis a Prælatu Pallio, vulgo Mantello in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis sedentibus, recipiantur ad osculum Pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies usque supra

professionem erudiantur in necessariis.

Formula Professionis.

Alia que eam sequuntur.

De Commissis nostrorum in Institutione, & privilegiis.

De eorum Professione.

Item de Capillis, & barba, necnon amotione ex Monasterio.

Emittant vota simplicia, dicant in die quamplurimum. Pater, & Ave, & aquæ erudiantur in necessariis.

De eorum loco, necnon exercitio diebus festis.

Item scientia literarum.

De Oblatorum receptione, aliisque rebus.

De familiis Monasterii.

De modo recipiendi pueros, & jurando parentum non tribuendi illis bona, sed Monasterio tantum, si velint.

supra aurium summitates; Caput vero tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere; graviter puniendi, si id præsumperint, cum recipiantur pro servitiis Monasteriorum: Ideo mutentur tantum ad instantiam Prælatorum: & pro eorumdem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

20. Et donec ipsis nobiscum permanere a Superioribus permittitur, teneantur servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvuntur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipsi aliquod pensum servitutis Deo persolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora; Ad Vesperas duodecim. Deputetur eis Monachus unus prudens ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis; doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Evangelica, Regulam, & Constitutiones, ac modum inserviendi Missis, decore, ac gravitate, qua decet.

21. Præterea ultimi secundum suos ordines stent, ubique post Monachos. In Refectorio autem comedant in quadam mensa a Monachis separata. Attendatur etiam ne diebus festis vacent otio, sed a præfato Monacho ipsis deputato, exponatur eis pro ipsorum captu verbum Dei.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commissorum nostrorum permittatur literas ad discere, neque in Clericum recipi possint. Qui vero legere sciunt, cum licentia Superiorum suorum, ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur scandalum.

23. Oblati non recipiantur, nisi ad formam Juris, ut gaudeant nostris privilegiis. Constituteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout statuitur supra in Cap. 46. num. 3. Affigantur autem eis Abbas locum secundum personarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipsi vero Oblati si sunt literati dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando septem Psalmos Penitentiales cum Litanis secundum suam devotionem; sin autem, penso spirituali quotidiano satisfaciant, sicut Commissi, vel saltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

25. Hortamur insuper Prælatos, & Cellerrarios, ut cum sollicitudine moribus famulorum in Monasteriis degentium intendant, nec vitiis dedios sustineant; curentque, ut saltem ter in anno, computato Paschate ad Sacramentum, Penitentiam, & Sanctissimam Eucharistiam accedant. Conversos autem in Congregatione nostra amplius non recipimus.

De filiis Nobilibus, vel Pauperum qui offeruntur.

CAPUT IIX.

Si quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, (a) si ipse puer minori ætate est: Parentes ejus faciant petitionem, quam supra diximus, & cum oblatione, ipsam petitionem, & manum Pueri involvant in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præfata petitione promittant sub Ju-

rejurando, quia nunquam per se; nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasione habendi, vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint, in elemosynam Monasterio pro mercede sua faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reservato sibi (si ita voluerint) usufructuario. Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) Quod experimento didicimus. Similiter autem, & Pauperiores faciant. Qui vero ex toto nihil habeant, simpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram Testibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse Puer minori ætate est.

1. (a) Hujusmodi Pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Cap. 30., de Pueris minori ætate.

Nunc non recipiantur.

De Sacerdotibus qui voluerint in Monasterio habitare.

CAPUT IIX.

(a) Si quis de Ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei citius assentiatur. Tamen si omnino perseverit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum. Nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice, ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut Missam tenere, si tamen iusserit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præsumat, sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si forte ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat, quando ingressus est in Monasterium, non illum qui ei pro reverentia Sacerdotii concessus est. Clericorum autem, si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamen si promittit de observatione Regulæ, vel propria stabilitate.

De modo recipiendi Sacerdotes, vel Clericos, eorum officis, ac honore eis deferendo.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de Ordine Sacerdotum.

1. (a) Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem nostram ingredientibus, observamus ordinem Professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam super alios Novitios collocamus. Idem quoque potest exequi Prælatu de aliis, si sibi videbitur, aliqua rationabili causa: quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus professionis.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communicent cum Clericis.

H. m. Sacerdotes præcedant tantum Novitios: nisi Clerici, si Abbati videbitur.

Per aliquod tempus Missis non celebrent.

De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

CAPUT LXI.

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit, si pro Hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit con-

Malos ejiciant, bonos vero recipiant, & precantur, cum licentia tamen Abba-